

Už ste mohli zjednat,
už ho mohla zedrat;
za štyry neděle,
neco sa zedere.

Prosím vás, puste nás.
veľmi ozíbe nás,
Orechovský páter,
ten už čeká na nás.

Vydaj nám ju, vydaj,
ty její maměnko,
pěkně ťa prosíme
sivá hoľuběnko.

Co vy to pravíte,
že nám ju nedáte,
dyž už od přededňa
vy nás vyhľédáte.

Otvírajte vy nám,
puste nás do dveří,
pones nám, nevěsto,
víneček zelený.

III. Nevěsta se loučí s rodinou.

821.

Z Vlčnova.

Živě.

Na Vl - čnovskéj ve - ži na ní je ko - hú-tek, má pá-
zla-tá ba-ňa le - ží,

o - vé pé-ří, pé-ří

Na Vlčnovskéj veži
zlatá baňa leží,
na ní je kohútek,
má páové péří.

Na Vlčnovskéj veži,
zlatá baňa leží,
odpros sa, Marýnko,
otcovi, mateři.

Odpros sa jím, odpros,
kľekni na koľena:
Pro Boha vás prosím,
neopúšťajte ňa.

Už ňa upustili
přátele najbližší,
neopúšťaj ty ňa,
můj Kriste Ježíši.

Už ňa opustila,
celá má rodina,
neopúšťaj ty ňa,
Panenko Maria.

Dajte nám ju, dajte,
vy její maměnko,
dajte nám ju, dajte,
sivá hoľuběnko.

Dajte nám ju, dajte,
vy její tatíčku,
dajte nám ju, dajte,
sivý hoľubičku.

Nedáme, nedáme,
dyž my vás neznáme,
až my sa nekoho
na vás pozeptáme.

A co to pravíte,
že vy nás neznáte,
dyž vy nás od rána
s bolesti čekáte.

Dyby zme vás byli
s bolesti čekali,
my by zme před vama
dveří nezavřeli.

Otevři, Mařenko,
maľované dveři,
vynes ten víneček
na bílém taléři.

Vystup si, Mařenko,
vystup na ľavěnku,
pohlédni po ľudoch,
máš-li tu maměnku.